Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 22. Warszawa, dnia 5 sierpnia 1930 r. Rok XII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" zawiadamia, że w związku z zarządzeniem władz pocztowych od dn. 1 kwietnia r. b. egzemplarze Dziennika Urzędowego nie są imiennie adresowane do Adresatów, a są przekazywane za kartami prenumeracyjnemi właściwym Urzędom Pocztowym celem doręczenia Adresatom. W związku z powyższem, z wszelkiemi reklamacjami należy zwracać się do właściwych Urzędów Pocztowych.

Przepisy ogólne.

406.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 lipca 1930 roku

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc sierpień 1930 r. wartość jego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 groszy.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 31 lipca 1930 roku Nr. 175 poz. 265).

407.

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 18 lipca 1930 r.

ustalające kurs, podług którego mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach, oraz kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w złotych
	A. Państwowe papiery procentowe.		
1/IV i 1/X	6% poż. dol. 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1919 r. Nr. 29 poz. 252)	dol. 100	600.—
1/II i 1/VIII	10% poż. kolej. Serja I (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5 poz. 40 oraz Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 83 poz. 798) . . .	fr. zł. 100	140.—
2/I i 1/VII	5% poż. konw. z 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 27 poz. 274)	zł 100	40.—
2/I i 1/VII	5% konw. poż. kolej. z 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 509 z r. 1926)	zł 100	35.—
1/II i 1/VIII	5% Oblig serji II Prem. Poż. Dol. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 129 poz. 919)	dol. 5	40.—
15/X i 15/IV	7% poż. stabil. z 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 88 poz. 789)	dol. 100	650.—
		Ł 100	3.160.—
1/IV i 1/X	4% premj. poż. inwest. (Dz. U. R. P. Nr. 14 poz. 99 z 1928 r.)	zł. w zł. 100	85.—
1/V i 1/XI	7% pożyczka w lirach z r. 1924 (Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 257)	Lir. 100	35.—
1/I i 1/VII	8% pożyczka dolarowa z r. 1925 (Dillon) (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 154)	dol. 100	700.—
	B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucyj kredytowych:		
30/VI i 31/XII	8% listy zast. B. G. K., opiewające na zł. w zł. Serje A. B. C. D. E.	zł. w zł. *) 100	125.—

*) Złote, parytetu określonego w art. 1 rozp. Prez. Rzp. z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 65).

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w złotych
1/IV i 1/X	8% oblig. kom. B. G. K., opiewające na zł. w zł. względnie fr. szwajc., wzgl. dolary, funty szt. lub floreny holend. .	zł. w zł. *) 100	125.—
1/IV i 1/X	7% Oblig. Banku Gosp. Kraj.	zł. w zł. 100	65.—
30/VI i 31/XII	7% listy zast. B. G. K.	zł. w zł. 100	65.—
1/IV i 1/X	7½% obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego . . .	zł w zł 100	70.—
30/VI i 31/XII	8% obligacje budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego .	zł w zł 100	72.—
1/IV i 1/X	7% obligacje dolarowe komunalne Banku Gosp. Kraj. . .	dol. 100	585.—
30/VI i 31/XII	4½% listy zast. b. B-ku Kraj. Serja II, III, IV, V, przejęte i skonwert. przez B. G. K. na złote	zł. 100	35.—
30/VI i 31/XII	4% listy zastawne b. Banku Krajowego Serja II, III, IV, V, przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote . .	zł. 100	32.—
1/IV i 1/X	4½% Oblig. Komun. b. B-ku Kraj. Serja B. C. D. przejęte i skonw. przez B. G. K. na zł.	zł. 100	32.—
1/IV i 1/X	4% Konw. Obl. Komun. b. B-ku Kraj., przej. i skonwert. przez B. G. K. na złote	zł. 100	30.—
1/IV i 1/X	4% konwersyjne obligacje kolejowe b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote . .	zł. 100	27.—
2/I i 1/VII	8% Listy Zast. Państw. B-ku Roln. Serji I i II-ej . . .	zł. w zł. *) 100	125.—
2/I i 1/VII	7% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego . . .	zł. w zł. 100	65.—
2/I i 1/VII	7% obligacje meljoracyjne	zł w zł 100	65.—
	C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych, gwarantowane przez Skarb Państwa:		
1/IV i 1/X	7% i 8% List. Zast. T-wa Kred. Przem. Pol. (Dz. U. R. P. Nr. 112 poz. 737 z r. 1920)	Ł 1	28.—
	D. Listy zastawne i obligacje krajowych towarzystw kredytu długoterm. z zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem) w rozumieniu p. 4 art. 2 rozporządzenia Prez. Rzplitej z dn. 15/II 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 141) . . .		75% ceny giełdowej
	E. Akcje Banku Polskiego	zł. 100	115.—

*) Złote, parytetu określonego w art. 1 rozp. Prez. Rzp. z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 65).

Papiery wartościowe przyjmowane jako wadja i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Obwieszczenie z dnia 13 lipca 1929 r. (Monitor Polski Nr. 164 z dnia 19.VII. 1929) w tymże przedmiocie traci moc obowiązującą.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 31 lipca 1930 roku Nr. 175 poz. 266).

Podatki bezpośrednie.

408.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 lipca 1930 r.

L. D. V. 5066/4/30

w sprawie zniżenia do ½% stawki podatku przemysłowego od tranzakcyj eksportowych ziemiopłodami.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Zgodnie z zarządzeniami Ministerstwa Skarbu, potwierdzonemi wyrokami Najwyższego Trybunału Administracyjnego, przy sprzedaży (wywozie) do Gdańska wszelkiego rodzaju towarów (surowców, półfabrykatów i gotowych wyrobów), nie mogą być stosowane ulgowe stawki podatku przemysłowego i do obrotów, osiągniętych z tego rodzaju tranzakcyj, winna stosowana stawka 2%.

Mając na uwadze, że eksport całego szeregu ziemiopłodów z niektórych okolic kraju odbywa się prawie wyłącznie za pośrednictwem firm gdańskich przez Wolne Miasto Gdańsk, które posiada specjalne urządzenia w tym celu (magazyny, elewatory i t. p.), a obciążenie tego eksportu byłoby sprzeczne z polityką gospodarczą, popierającą wszelkiemi środkami eksport ziemiopłodów — Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 94 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku

przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550), zarządza, co następuje:

1) zniża się do ½% stopę podatku przemysłowego od tranzakcyj eksportowych w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 1929 r., dokonanych za pośrednictwem gdańskich firm ekspedycyjnych i eksportowych następującemi ziemiopłodami: żytem, owsem, jęczmieniem, rzepakiem, rzepikiem, siemieniem konopnem, fasolą, grochem, bobikiem, wyką, peluszką, soczewiczą, łubinem, hreczką, koniczyną i saradelą;

2) począwszy od 1 stycznia 1930 r. zawiesza się pobór podatku przemysłowego od obrotu od tranzakcyj eksportowych, dokonanych za pośrednictwem gdańskich firm eksportowych i ekspedycyjnych ziemiopłodami wymienionemi pod 1);

3) począwszy od 1 stycznia 1929 r. zniża się do ½% stawkę podatku przemysłowego od sprzedaży ziemiopłodów, wymienionych pod 1), do Wolnego Miasta Gdańska na potrzeby konsumcji miejscowej.

Ulgi wyżej określone będą przyznawane wyłącznie przedsiębiorstwom handlowym, prowadzącym prawidłowe księgi handlowe.

Celem uzyskania ulgi oznaczonej pod 1) i 2) winny zainteresowane przedsiębiorstwa przedstawić zaświadczenie gdańskich firm ekspedycyjnych i eksportowych, stwierdzające, iż otrzymane transporty zostały rzeczywiście wywiezione przez polskie granice celne. Zaświadczenie takie winno zawierać numery otrzymanych wagonów oraz datę załadowania na statek. Okoliczność załadowania na statek winna być potwierdzona przez miejscowy urząd celny. Nadto należy przedstawić listy przewozowe, dotyczące transportów do Gdańska.

Celem otrzymania ulgi pod 3) wystarczy dowód z prawidłowych ksiąg handlowych.

Wymiar podatku przemysłowego od obrotu winien być dokonany według 2%-owej stawki podatkowej. Następnie po okazaniu przez zainteresowanych płatników wyżej wspomnianych dowodów umorzą Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki), na mocy upoważnienia Ministerstwa Skarbu, na wniosek właściwych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych przypadający podatek w całości (p. 2) względnie częściowo (p. 1 i 3).

Również upoważnia się Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do stosownego ograniczenia zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu w powyższych wypadkach.

O powyższem zarządzeniu należy niezwłocznie zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

409.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 lipca 1930 r.

L. D. V. 8099/4/30

w sprawie stosowania 1%-wej stawki podatku przemysłowego od obrotu hurtowej sprzedaży węgla.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wątpliwościami, czy sprzedaż węgla z przedsiębiorstwa handlowego do przedsiębiorstwa przemysłowego ma charakter sprzedaży hurtowej, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że z uwagi na to, iż węgiel zużywany przez przedsiębiorstwo przemysłowe służy niewątpliwie celom produkcji tegoż przedsiębiorstwa, sprzedaż powyższa winna być zakwalifikowana, jako hurtowa w rozumieniu ustępu trzeciego art. 7 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550).

Interpretacja to ma zastosowanie do wymiarów za r. 1929 i następne.

O powyższem wyjaśnieniu należy powiadomić władze podatkowe I instancji.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

410.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 lipca 1930 r.

L. D. V. 888/2/29

w sprawie obliczania podatku od kapitałów i rent.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W toku rewizji, dokonywanych przez Komisarjat Bankowy Ministerstwa Skarbu, zostało wielokrotnie stwierdzone, iż niektóre banki, zwłaszcza na terenie Małopolski, nieprawidłowo obliczają na podstawie punktu 6 art. 2 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 517) podatek od kapitałów i rent, przypadający od specjalnych rachunków bieżących (on' call). Nieprawidłowości zostały zauważone nawet w tych bankach, gdzie były przeprowadzone kilkakrotnie rewizje podatkowe, które jednak uchybień nie spostrzegły.

W związku z powyższem oraz nawiązując do treści okólnika z dnia 16 października 1922 r. L. DPO. 626/III Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

Podatkowi od kapitałów i rent, podpadającemu pod postanowienia punktu 6 art. 2 ustawy, pod-

legają kredyty udzielone w rachunkach bieżących przez państwowe, publiczne lub prywatne instytucje kredytowe oraz domy bankowe, zabezpieczone papierami wartościowemi, towarami lub listami przewozowemi i konosamentami czy warrantami gotowizną w obcej walucie, ruchomościami, hipoteką oraz wekslami lub skryptami (oblig, list gwarancyjny i t. p.) osób trzecich i t. p.

Podatkowi nie podlegają kredyty udzielone in blanco lub na podstawie weksli prostych (solaweksli) wyłącznie tylko z podpisem dłużnika. Kredyt udzielony na podstawie takich weksli jest równoznaczny z kredytem in blanco t. j. opartym tylko na zaufaniu osobistem do dłużnika, weksle te bowiem nie stanowią istoty zabezpieczenia, mianowicie zobowiązania osoby trzeciej.

Nadto Ministerstwo Skarbu zauważa, iż niektóre banki przy obliczaniu podatku od kapitałów i rent od powyższych rachunków bieżących, w wypadkach kiedy saldo przechodzi czasem w kredyt, kompensują liczby procentowe od sald debetowych z liczbami procentowemi od sald kredytowych, względnie — przy systemie obliczania tego podatku na podstawie odsetek — odsetki debetowe z odsetkami kredytowemi.

Ten sposób obliczania podatku jest wadliwy. Rachunek bieżący tego typu jest w rozumieniu ustawy zasadniczo rachunkiem debetowym, t. j. klijent przez cały czas jest dłużnikiem, jeśli jednak zdarzy się, że saldo tego rachunku przechodzi na kredyt wskutek połączenia z nim zwykłego rachunku bieżącego (kredytowego), wówczas podatek oblicza się — przy zamykaniu rachunku metodą drabinkową (angielską) — od całkowitej sumy liczb procentowych debetowych (obliczonych od poszczególnych sald debetowych) bez potrącania liczb procentowych kredytowych (obliczonych od poszczególnych sald kredytowych).

Przy saldzie zmiennem zamykanie rachunków inną metodą, mianowicie dodatnią (niemiecką) lub ujemną (francuską) nie daje możności ścisłego obliczenia podatku, chyba że rachunek w tym wypadku zostanie podzielony na tyle okresów, ile razy saldo przechodzi z jednej strony na drugą i dla każdego okresu zostanie sporządzone odrębne zamknięcie; z reguły przeto w tych wypadkach zamykanie winno być dokonywane metodą drabinkową.

Oczywiście przy rachunkach, których saldo niezmiennie pozostaje po stronie „winien", zamknięcie może być dokonywane również metodą dodatnią lub ujemną i w tym wypadku za podstawę do obliczenia podatku służy saldo liczb procentowych z debetu i kredytu (saldo liczb procentowych, obliczonych od poszczególnych pozycyj, zaksięgowanych na stronie debetowej i kredytowej).

Podsekretarz Stanu:
(—) *Grodyński.*

Podatek spadkowy i od darowizn.

411.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 lipca 1930 r.

L. D. 6122/7/30

w sprawie wymiaru dodatkowego podatku spadkowego od listów zastawnych i obligacyj b. ros. osób prawnych na skutek ich konwersji w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24.6. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 408).

Do
Izb Skarbowych w Białymstoku, Brześciu n/B., Kielcach, Lublinie, Łodzi, Łucku, Wilnie i w Warszawie (Grodzkiej i Okręgowej).

W związku z konwersją listów zastawnych b. ros. Banków Ziemskich: Kijowskiego, Moskiewskiego, Petersbursko-Tulskiego i Połtawskiego oraz obligacyj b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego, bądźto zarejestrowanych na mocy rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 22.7. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 434), z dnia 15.1. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 35) i z dnia 8.6. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 486), bądźto do których prawa zostały zabezpieczone na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27.12. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1032), — która to konwersja dokonywana bywa przez Komitet Likwidacyjny do spraw b. ros. osób prawnych w trybie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24.6. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 408) — roszczenia z tytułu posiadania wymienionych listów i obligacyj zgłaszane bywają do Komitetu Likwidacyjnego: a) przez spadkobierców, na rzecz których zostały zarejestrowane lub zabezpieczone oraz b) przez osoby trzecie, w posiadanie których listy te i obligacje, zarejestrowane lub zabezpieczone jak wyżej na spadkobierców, przeszły w drodze kupna. Wobec niemożności ostatecznego ustalenia aktywów i pasywów mienia powołanych na wstępie ros. osób prawnych, znajdującego się na terytorjum Państwa Polskiego, a podlegającego likwidacji, — wypłaca w mowie będący Komitet Likwidacyjny osobom zgłaszającym roszczenia narazie tylko zaliczki z posiadanych już obecnie zapasów złotowych listów Wileńskiego Banku Ziemskiego, a mianowicie: z tytułu konwersji listów zastawnych za każdy 100 rublowy 4% list zastawny B-ku Ziemskiego Kijowskiego 30 zł., Moskiewskiego 10 zł., Petersbursko-Tulskiego 150 zł., Połtawskiego 80 zł., zaś z tytułu konwersji obligacyj b. Żytomierskiego Tow. Kredyt. Miejsk. za każdą 100-rublową 5% obligację 50 zł., a za 100-rublową 4½% obligację tylko 10 zł.

Celem ujednostajnienia i uproszczenia trybu postępowania w sprawie powyższej tak co do dokonywania wymiarów dodatkowych podatku spadkowego na skutek omawianej konwersji, jak i odnośnie wydawania zaświadczeń przewidzianych w art. 27 Przep. o opodatkowaniu spadków z 1923 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 391) Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

a) w przypadkach, gdy przedmiotowe listy zastawne i obligacje, pozostając w posiadaniu spadkobierców, zostały swego czasu przez nich ujawnione w zeznaniu o majątku spadkowym i w dotyczącej decyzji uwzględnione bądź w kwocie dowolnej, bądź jako bezwartościowe, a prawa do dodatkowego wymiaru nie zastrzeżono, — obecnie na skutek wyższego ich przerachowania (konwersji) nie należy dokonywać wymiarów dodatkowych i na żądanie strony wydać odnośne zaświadczenie na podjęcie należnej z tytułu konwersji tych papierów zaliczki;

b) w przypadkach zaś, gdy w mowie będące papiery wartościowe przeszły w drodze kupna w posiadanie osób trzecich, nie należy wogóle wszczynać postępowania wymiarowego, choćby spadkobiercy swego czasu papierów tych w zeznaniu nie ujawnili, a wypłata (wydawanie) zaliczek przez Komitet Likwidacyjny będzie w tych przypadkach zarządzona bez potrzeby okazania przez uprawnionego jakiegokolwiek zaświadczenia władzy skarbowej.

We wszystkich innych natomiast wypadkach ujawnionych, czy to na skutek zgłoszenia strony, czy też zawiadomienia Komitetu Likwidacyjnego, należy dokonać dodatkowego wymiaru podatku spadkowego, przyjmując na razie wartość majątku dodatkowo ujawnionego w wysokości wypłacanej zaliczki (po ewent. potrąceniu pierwotnie przyjętej kwoty z tytułu omawianych papierów) i zastrzegając prawo dalszego wymiaru po ostatecznem uregulowaniu roszczenia z tytułu posiadania omawianych listów zastawnych i obligacyj; dotyczące zezwolenia w tych razach należy wydawać stronom tylko pod warunkami określonemi w § 84 rozporządzenia wykonawczego z 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 794).

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

Opłaty stemplowe.

412.

OKÓLNIK Nr. 145 DYREKCJI POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

z dnia 21 lipca 1930 r.

w sprawie opłat stemplowych od pism, sporządzanych przy przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tychże wyrobów (uzupełnienie okólnika, ogłoszonego w Dz. Urz. Min. Skarbu z r. 1928 Nr. 32-33 poz. 363).

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego udziela na skutek reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 12 czerwca 1930 r. L. D. V. 935/6/29, a w związku z okólnikiem z dnia 31 października 1928 r. L. 23318.V.28, ogłoszonym w Dz. Urz. Min. Sk. z 1928 r. Nr. 32—33 poz. 363) — następujących wskazówek co do opłat stemplowych od pism, sporządzanych przy przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu, na pobór tychże wyrobów:

1) Podanie o udzielenie kredytu (wzór 1) nie podlega opłacie stemplowej (art. 141, punkt 13 u. o. s.).

2) List gwarancyjny (wzór II), podlega opłacie stemplowej w wysokości zł. 3 (art. 117 u. o. s).

3) Dokument zastawu papierów wartościowych (wzór III) podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,1% od wysokości zabezpieczenia (punkt IV powołanego okólnika) (art. 82, ustęp pierwszy, u. o. s).

4) Dokument ustanowienia hipoteki (wzór IV) względnie „zapis ewikcji hipotecznej" w formie aktu notarjalnego, wymieniony w punkcie 3 wzoru V „b", podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,1% od sumy kaucji (art. 82, ustęp pierwszy, u. o. s.).

5) Promesa „wzory Nr. V „A" i V „b" nie podlega opłacie stemplowej, jako niewymieniona w części drugiej u. o. s.

6) Oświadczenie pisemne o przyjęciu promesy, określone w punkcie 6 wzoru V „A" oraz w punkcie 6 wzoru V „b":

a) podlega opłacie w wysokości zł. 3 w przypadku sporządzenia dokumentu zastawu papierów wartościowych, wymienionego wyżej pod 3) lub dokumentu ustanowienia hipoteki względnie zapisu ewikcji hipotecznej, wymienionych wyżej pod 4) (art. 134 u. o. s. w związku z art. 82, punktem 6 tejże ustawy),

b) podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,1% od sumy udzielonego kredytu w razie złożenia tylko listu gwarancyjnego, wymienionego wyżej pod 2) (art. 134, ustęp drugi, u. o. s.).

7) Punkt 6 promesy (wzór V „A" względnie V „b") uzupełnia się następującym passusem końcowym: „jak również znaczki stemplowe za . . . . zł. . . . . gr., tytułem opłaty stemplowej od wymienionego oświadczenia pisemnego".

W miejscu wykropkowanem należy stosownie do zachodzących okoliczności, o których mowa wyżej w punkcie 6, wstawić bądź cyfrę 3) przed skrótem „zł", bądź kwotę, obliczoną według stawki 0,1% od kwoty kredytu (bez dodatku 10%-go). Dostarczone znaczki stemplowe ma Izba Skarbowa nakleić na oświadczeniu pisemnem w przedmiocie przyjęcia promesy, skasować je za pomocą pieczęci urzędowej oraz zaopatrzyć w poświadczeniu o wymiarze według wzoru przewidzianego w §-ie 6 Instrukcji w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranemi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe, ogłoszonej w N-rze 36 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1928 r.

8) Izba Skarbowa (Śląski Urząd Wojewódzki — Wydział Skarbowy) ma przed ostatecznem załatwieniem sprawy t. j. przed sporządzeniem zawiadomienia według wzoru VI (niezależnie od stwierdzenia, czy dostarczono znaczki stemplowe

o których mowa wyżej pod 7) zbadać, czy została uiszczona w należnej wysokości opłata stemplowa, wymieniona wyżej pod 2, względnie pod 3, względnie pod 4. W razie stwierdzenia, że opłata nie została uiszczona lub, że uiszczono ją w niedostatecznej wysokości należy wezwać petenta do dostarczenia znaczków stemplowych, których wartość nominalna ma wynosić tyle, ile wynosi należna opłata bez doliczenia dodatku 10%-go i od zadośćuczynienia temu wezwaniu uzależnić ostateczne załatwienie sprawy. Znaczki stemplowe, dostarczone na skutek tego wezwania należy nakleić na właściwym dokumencie zabezpieczenia i postąpić w sposób podany w §-ie 6 instrukcji powołanej wyżej pod 7.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) *Dr. A. Kreutz.*

Przepisy celne.

413.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 lipca 1930 r.

w sprawie ustalenia stopy procentowej, pobieranej przy kredytowaniu należności celnych od towarów sprowadzanych drogą morską przez Gdynię.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 30 kwietnia 1930 r. w sprawie kredytowania należności celnych od towarów sprowadzanych drogą morską przez Gdynię (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 383) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zakredytowane należności celne od towarów sprowadzanych drogą morską przez Gdynię podlegają oprocentowaniu w wysokości 4,5% w stosunku rocznym.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 28 lipca 1930 roku Nr. 172 poz. 260).

414.

OBWIESZCZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 czerwca 1930 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 19 maja 1930 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Na podstawie art. 6 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. w sprawie zmiany powyższego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 89) prostuje się następujący błąd w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 19 maja 1930 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 377):

w § 1 z poz. 85 p. 2 b taryfy celnej zamiast „wszystko o ciężarze gatunkowym powyżej 0,840 do 0,855 włącznie" powinno być: „wszystko o ciężarze gatunkowym powyżej 0,840 do 0,885 włącznie".

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1930 r. Nr. 52, poz. 442).

415.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 lipca 1930 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r.

Na podstawie art. 7 lit. i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poz. 34 p. 3 taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540), zmienionej rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 752), otrzymuje brzmienie podane niżej, przyczem stawki celne rozumieją się w nowej jednostce pieniężnej (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 26, poz. 241):

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. w złotych
34 p. 3	Słonina, szmalec:	
	a) słonina świeża, solona .	80.—
	b) szmalec	100.—
	c) słonina paprykowana, wędzona	120.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przesyłki towarów wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, zadeklarowane do oclenia najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą w ciągu 30 dni korzystały z do-

tychczasowych przeliczonych na nową jednostkę pieniężną ceł i warunków przywozu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1930 r. Nr. 53, poz. 447).

416.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 lipca 1930 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Na podstawie art. 7 lit. i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 1 lit. b) pozycji 1 taryfy celnej, ustalony w rozporządzeniu z dnia 10 grudnia 1928 r. o ustanowieniu cła przywozowego od pszenicy (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 886), punkt 1 lit. b) pozycji 3 taryfy celnej, ustalony w rozporządzeniu z dnia 30 października 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 800) oraz punkt 2 lit. b) pozycji 3 taryfy celnej, ustalony w rozporządzeniu z dnia 25 września 1929 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 553) otrzymują brzmienie podane poniżej, przyczem stawki celne rozumieją się w nowej jednostce pieniężnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 26, poz. 241):

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
1 punkt 1 lit. b	Pszenica	17.50
3 punkt 1 lit. b	Mąka pszenna . .	25.50
3 punkt 2 lit. b	inne kasze, prócz osobno wymienionych brutto . . .	24.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przesyłki towarów wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, nadane do bezpośredniego przywozu do polskiego obszaru celnego najpóźniej w przeddzeń wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą w ciągu 30 dni korzystały z dotychczasowych przeliczonych na nową jednostkę pieniężną ceł i warunków przywozu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1930 r. Nr. 53, poz. 448).

417.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 lipca 1930 r.

o uldze celnej na szmalec surowy, nierafinowany.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wymieniony towar opłaca cło ulgowe, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego (autonomicznego) określa się, jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
34 p. 3 a	Szmalec surowy, nierafinowany do wyrobu szmalcu rafinowanego, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	40%

O ile chodzi o towary, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66) cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, będzie wynosiło 40% cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1930 r. Nr. 53, poz. 449).

418.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 lipca 1930 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 2. Przy wywozie zagranicę standaryzowanych: zbóż, produktów przemiału i słodu, wytworzonych w kraju, przyznaje się zwrot ceł, uiszczonych za sprowadzane z zagranicy i zużyte do wytwarzania tych towarów nawozy, materjały pomocnicze i urządzenia, według następujących norm:

za 100 kg. jęczmienia . . . . . . zł 4.—
za 100 kg. żyta i pszenicy . . . . . „ 6.—
za 100 kg. mąki (poz. taryfy celnej przywozowej 3 p. 1), kaszy jęczmiennej (poz. tar. celnej przywozowej 3 p. 2 z lit. a) i słodu (poz. tar. cel. przywozowej 3 p. 3) . . . . „ 12.—

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się na podstawie kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, na mocy zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w przeciągu miesiąca od daty ich wystawienia i stanowią podstawę do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła. Do wypłaty tegoż upoważnione są urzędy celne w Warszawie, Poznaniu i Lwowie.

§ 4. Minister Przemysłu i Handlu, w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa, ustali nazwę organizacji eksportowej, względnie organizacyj eksportowych, uprawnionych do otrzymywania wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz warunki, na których podstawie organizacja, względnie organizacje te otrzymywać będą wymienione zaświadczenia i ogłosi w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1930 r. i obowiązuje do 31 października 1930 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1930 r. Nr. 53, poz. 450).

419.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 lipca 1930 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie bekonów i szynek.

Na podstawie art. 7 pkt. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę bekonów i szynek, wytworzonych na polskim obszarze celnym, może być przyznany zwrot cła uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wyrobu tych towarów materjały według następujących norm:

za 100 kg. bekonów lub szynek, również w opakowaniu hermetycznem . . . . zł 25.—

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, na mocy zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opierają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczenia należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy, w każdym z urzędów upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1930 r. i jest ważne aż do odwołania. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 17 grudnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie bekonów i szynek (Dz. U. R. P. z r. 1929 Nr. 4, poz. 39).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1930 r. Nr. 53, poz. 451).

Monopol Tytoniowy.

420.

OKÓLNIK Nr. 145 DYREKCJI POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

z dnia 21 lipca 1930 r.

w sprawie opłat stemplowych od pism, sporządzanych przy przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tychże wyrobów (uzupełnienie okólnika, ogłoszonego w Dz. Urz. Min. Skarbu z r. 1928 Nr. 32-33 poz. 363).

(Patrz poz. 412).

Monopol Spirytusowy.

421.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 lipca 1930 r.

o ustaleniu cen sprzedażnych czystej wódki monopolowej.

Na mocy art. 20 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustala się następujące detaliczne ceny sprzedażne czystej wódki monopolowej łącznie z butelką:

wódka zwykła	0,1 ltr. mocy	40°	0,72 zł
	0,1 „ „	45°	0,76 zł

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1930 r. Nr. 53, poz. 446).

Loterja Państwowa.

422.

Komunikat Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej w sprawie terminu ciągnienia IV-ej klasy 21-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej.

Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej podaje do wiadomości, że ciągnienie IV-ej klasy 21-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej odbędzie się w czwartek i piątek, dnia 7 i 8 sierpnia 1930 r. o godz. 8-ej zrana w Warszawie, przy ul. Nalewki 2, (Biuro Gen. Dyr. Lot. Państw.), wobec komisji rządowej przy współudziale i pod kontrolą dwu obywateli miasta, zaproszonych przez Prezydenta miasta.

(„Monitor Polski" z dnia 24 lipca 1930 r. Nr. 169).

Pożyczki państwowe.

423.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lipca 1930 r.

w sprawie wypuszczenia serji III premjowej pożyczki dolarowej.

Na podstawie art. 1, 5, 6, 7 i 14 ustawy z dnia 1 lutego 1930 r., upoważniającej Ministra Skarbu do wypuszczenia serji III premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 66), — zarządza co następuje:

§ 1. Z dniem 1 lutego 1931 r. wypuszcza się serję III premjowej pożyczki dolarowej na sumę nominalną 7.500.000 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki w obligacjach na okaziciela wartości imiennej po 5 dolarów każda obligacja.

Pożyczka podlega spłacie po latach 10 od daty jej wypuszczenia, t. j. w dniu 1 lutego 1941 r., drogą wykupu obligacyj według ich wartości imiennej z tem, że po dniu 1 lutego 1936 r. Ministrowi Skarbu będzie przysługiwało prawo zarządzenia spłaty przedterminowej.

§ 2. Odsetki od pożyczki w stosunku 4 od 100 rocznie wypłacane będą półrocznie zdołu w dniach 1 lutego i 1 sierpnia każdego roku za zwrotem odpowiednich kuponów.

Każda obligacja pożyczki zaopatrzona jest w 20 półrocznych kuponów, z których pierwszy płatny będzie w dniu 1 sierpnia 1931 r., ostatni zaś w dniu 1 lutego 1941 r.

§ 3. Na premje dla serji III premjowej pożyczki dolarowej przeznacza się w każdym roku trwania pożyczki łączną kwotę 300.000 dolarów.

Premje będą rozlosowywane między posiadaczy obligacyj serji III premjowej pożyczki dolarowej co dwa miesiące w dniach 1 stycznia, 1 marca, 1 maja, 1 lipca, 1 września i 1 listopada każdego roku trwania pożyczki, drogą losowania numerów obligacyj pożyczki, w kwotach następujących:

a) w dniach 1 marca i 1 września będzie wylosowane w każdym z tych terminów 100 premij na kwotę 75.000 dolarów, a w szczególności:

1 premja w wysokości	40.000	dolarów,
1 „ „ „	8.000	„
3 premje po	3.000	„
5 premij „	1.000	„
10 „ „	500	„
80 „ „	100	„

b) w dniach 1 stycznia, 1 maja, 1 lipca i 1 listopada zostanie wylosowane w każdym z tych terminów 95 premij na kwotę 37.500 dolarów, w czem:

1 premja w wysokości	12.000	dolarów,
2 premje po	3.000	„
7 premij „	1.000	„
10 „ „	500	„
75 „ „	100	„

Pierwsze losowanie premij odbędzie się w dniu 1 marca 1931 r., ostatnie zaś w dniu 1 stycznia 1941 r., o ile nie nastąpi wcześniejsza spłata pożyczki (§ 1 ust. 2).

Losowanie, przypadające w święto lub w niedzielę, przenosi się na następny dzień powszedni.

§ 4. Losowanie premij będzie dokonywane publicznie pod nadzorem powołanej przez Ministra Skarbu komisji rządowej w sposób następujący: przed rozpoczęciem losowania wrzuca się do jednego koła, oznaczonego Nr. 1, zwitki z kolejnemi numerami od 0000 do 1.499, zaś do koła drugiego,

oznaczonego Nr. 2, zwitki z kolejnemi numerami od 000 do 999; po zmieszaniu zwitków w obu kołach wyciąga się z koła Nr. 1 jeden zwitek, następnie z koła Nr. 2 wyciąga się również jeden zwitek; numery obu tych zwitków, zestawione obok siebie w porządku, w jakim zwitki zostały z kół wyciągnięte, oznaczają numer obligacji, na którą padła premja.

Przewodniczący komisji odczytuje wyciągnięte zwitki, pokazując je jednocześnie publiczności, po wyciągnięciu zaś dwóch kolejnych zwitków z obu kół ogłasza numer obligacji, na którą padła premja.

Po każdem wyciągnięciu z obu kół zwitków z numerami przewodniczący komisji zarządza niezwłoczne dopełnienie kół nowemi zwitkami z temi samemi numerami. W tym celu komisja posiadać będzie czyste kartki, na których przewodniczący wypisze odpowiednie cyfry; kartki te muszą formatem i wymiarem odpowiadać ściśle zwitkom, znajdującym się w kołach. Po każdem dopełnieniu kół nowemi zwitkami następuje mieszanie zwitków w kołach.

Losowanie poszczególnych premij odbywać się będzie w kolejności według ich wysokości, poczynając od premji najwyższej i postępując ku premjom najniższym.

Jeśli przy losowaniu danej premji z obu kół zostaną wyciągnięte same zera, premję wygrywa obligacja, oznaczona numerem 1.500.000.

Jeśli premja padnie na numer, który w tym samym terminie losowania już został raz wylosowany, wówczas przewodniczący komisji zarządza ponowne losowanie tej premji.

Dzień, miejsce i godzinę losowania, skład komisji, ilość złożonych do każdego koła zwitków, numery obligacyj, na które padły premje oraz kwoty premij, zarządzenia ponownych losowań, przewidziane w poprzednim ustępie niniejszego paragrafu, i ich wynik notuje się w protokóle, który podpisują wszyscy członkowie komisji.

§ 5. Obligacje, na które padły premje w losowaniach poprzednich, nie tracą prawa do udziału w dalszych losowaniach, przy zastosowaniu jednakże ograniczenia, przewidzianego w § 4 ust. 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Cena emisyjna obligacyj pożyczki wynosi 6 dolarów za jedną obligację wartości imiennej 5 dolarów.

§ 7. Posiadaczom obligacyj serji II 5% premjowej pożyczki dolarowej, wypuszczonej na zasadzie ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 919), przysługuje w terminie od dnia 3 stycznia do dnia 30 kwietnia 1931 r. włącznie prawo wymiany tych obligacyj sztuka za sztukę na obligacje serji III premjowej pożyczki dolarowej ze wszystkiemi 20 kuponami bez jakiejkolwiek bądź dopłaty, przyczem, w razie wykorzystania prawa wymiany przed dniem 1 lutego 1931 r., płatny w tym dniu dziesiąty kupon od przedstawionych do wymiany obligacyj serji II 5% premjowej pożyczki dolarowej będzie przez wymieniającą instytucję (§ 9) wypłacony w całości przedterminowo równocześnie z uskutecznieniem wymiany.

Wymiana na zasadzie postanowienia ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu każdych dwóch obligacyj serji II 5% premjowej pożyczki dolarowej uprawnia nadto posiadaczy tych obligacyj do równoczesnego kupna w tejże instytucji, w której rzeczonej wymiany dokonano, jednej obligacji serji III premjowej pożyczki dolarowej po uprzywilejowanej cenie, równej wartości imiennej obligacji, t. j. po 5 dolarów, z doliczeniem do tej ceny wartości bieżącego kuponu za czas od dnia zapłaty.

§ 8. Obligacje serji III premjowej pożyczki dolarowej, nie pobrane na zasadzie postanowień § 7 niniejszego rozporządzenia w oznaczonym w tymże paragrafie terminie przez posiadaczy obligacyj serji II 5% premjowej pożyczki dolarowej, będą sprzedane po cenie emisyjnej (§ 6) z doliczeniem wartości bieżącego kuponu za czas do dnia zapłaty.

§ 9. Sprzedaż obligacyj serji III premjowej pożyczki dolarowej oraz wymiana na nie obligacyj serji II 5% premjowej pożyczki dolarowej uskuteczniana będzie za pośrednictwem Banku Polskiego, Pocztowej Kasy Oszczędności i ich oddziałów oraz innych instytucyj, upoważnionych przez Ministra Skarbu, a w razie deklarowania przez nabywców wpłat z powyższego tytułu wyłącznie w złotych — również za pośrednictwem Centralnej Kasy Państwowej i wszystkich kas skarbowych.

§ 10. Cena sprzedażna obligacyj serji III premjowej pożyczki dolarowej (§ 7 ust. 2 i § 8), łącznie z doliczoną wartością bieżących kuponów, może być przez nabywców wpłacana albo w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki, albo w złotych według stosunku: 1 dolar równa się 8,914 zł.; według tegoż stosunku z reguły mają być wpłacane w złotych ułamki dolara.

Od nabywców obligacyj pobierana będzie nadto opłata manipulacyjna w kwocie groszy 25 od każdej nabywanej przez nich obligacji. Nabywcy, wpłacający należność całkowicie w złotych, wolni są od powyższej opłaty manipulacyjnej.

§ 11. Spłata kapitału oraz wypłata odsetek i premij serji III premjowej pożyczki dolarowej uskuteczniana będzie, stosownie do życzenia posiadaczy obligacyj tej pożyczki, albo w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki, albo w złotych według stosunku, oznaczonego w § 10 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, przyczem ułamki dolara wypłacane będą według tegoż stosunku wyłącznie w złotych.

Kapitał i odsetki płatne są w terminach ich płatności w Banku Polskim, Pocztowej Kasie Oszczędności i ich oddziałach, a w razie żądania wypłaty wyłącznie w złotych — również w Centralnej Kasie Państwowej i we wszystkich kasach skarbowych.

Wypłata premij dokonywana będzie jedynie przez oddział główny Banku Polskiego w Warszawie.

§ 12. Obligacje serji III premjowej pożyczki dolarowej ulegają przedawnieniu w dniu 1 lutego

1971 r. względnie po upływie lat 30 od dnia, w którym nastąpi ich płatność wskutek zarządzenia przez Ministra Skarbu przedterminowej spłaty pożyczki (§ 1 ust. 2). Kupony od obligacyj przedawniają się po latach 5 od dnia, w którym staną się płatne, zaś premje — po latach 10 od dnia ich wylosowania.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1930 r. Nr. 52, poz. 438).

Przepisy uposażeniowe.

424.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 lipca 1930 r.

L. D. III. 1864/1/30

w sprawie wynagrodzenia pracowników kontraktowych, pobierających zaopatrzenie emerytalne.

— — — — — — — — — — — — — —

Odpis.

Do
Ministerstwa Spraw Wojskowych
w/m.

Na pismo z dnia 16 kwietnia 1930 r. L. 7122/30/Wydz. Up. I. Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydjum Rady Ministrów oznajmia, co następuje:

Uchylenie art. 25 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 6, poz. 46 (artykułem 2 ustawy z dnia 23 marca 1929 roku Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 234) pociąga za sobą ten skutek, że pobieranie emerytury na zasadzie ustawy emerytalnej nie wywiera żadnego wpływu na wynagrodzenie umowne, pobierane przez emeryta jako pracownika kontraktowego na zasadzie zawartej z nim umowy służbowej.

O ile zatem wynagrodzenie umowne zostało określone w sposób podany w okólniku Prezydjum Rady Ministrów z dnia 3 września 1924 L. 10769, t. j. według jakiejś grupy uposażenia funkcjonarjuszów państwowych, należy to wynagrodzenie obliczać tak, jak gdyby dany pracownik nie pobierał emerytury. Należy zatem wliczać także dodatek regulacyjny, który zresztą stanowi integralną część tabeli uposażeniowej, należy również przyznawać dodatki ekonomiczne, o ile tylko zachodzą warunki, określone w art. 4 ustawy uposażeniowej, t. j. o ile tylko dany członek rodziny pozostaje na utrzymaniu pracownika kontraktowego. Okoliczność, że dany pracownik już w emeryturze pobiera należny mu n. p. dodatek ekonomiczny na żonę, nie oznacza bynajmniej, że żona tem samem przestała już być na jego utrzymaniu.

Kierownik Ministerstwo Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 1864/1.

Warszawa, dnia 25 lipca 1930 r.

Do
Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw
w/m

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości z prośbą o wydanie dalszych zarządzeń

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Przepisy emerytalne.

425.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1930 r.

L. D. I. 3901/5/30

w sprawie Rzymskiej Konwencji Emerytalnej.

Do
Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biur Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w Warszawie.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 26 z r. 1929) i w związku z ogłoszeniem w Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 533 i 534 z roku 1929 Konwencji pomiędzy Austrją, Czechosłowacją, Jugosławją, Polską, Rumunją i Włochami, podpisanej w Rzymie dnia 6 kwietnia 1922 r., obowiązującej od dnia 10 czerwca 1929 r., a dotyczącej emerytur i wsparć, które były przyznane przez dawny rząd austrjacki, Ministerstwo Skarbu oznajmia, co następuje:

1) Obowiązki, wynikające z wymienionej Konwencji Rzymskiej, jeszcze przed jej zawarciem przyjął dobrowolnie na siebie Skarb Państwa Polskiego i wypłaca począwszy od 1 listopada 1918 r., posiadającym obywatelstwo polskie zgodnie z postanowieniami traktatu pokojowego w Saint-Germain byłym emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym b. państwa austrjackiego, którzy się o to zgłosili, zaopatrzenia emerytalne i wsparcia (dary z łaski) z odpowiedniemi dodatkami drożyźnianemi, wszystkie bowiem ustawy emerytalne, wydane dotychczas w Państwie Polskiem, przyznały wszystkim objętym Konwencją osobom prawa do zaopatrzeń emerytalnych, nabyte w b. państwie austrjackiem.

2) Według ustaw emerytalnych Państwa Polskiego zaszeregowano emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych b. państwa austrjackiego (tak samo zresztą, jak wszystkich innych emerytów byłych państw zaborczych), odpowiednio do posiadanych w b. państwie zaborczem klas rangi, stopni służbowych lub stopni

płacy, do równorzędnych stopni służbowych, stopni płacy, względnie grup uposażenia funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych polskich.

Również wysługa emerytalna funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych b. państw zaborczych przy przyznawaniu im zaopatrzeń ze Skarbu Polskiego jest obliczana według przepisów b. państwa zaborczego.

Wymierzona w ten sposób wysokość emerytur b. funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych austrjackich jest zatem zgodnie z art. 3 Konwencji Rzymskiej, nie niższa od ustanowionej przez dawny zarząd administracyjny austrjacki.

Stosowanie do emerytów b. państw zaborczych pewnych wyjątków jest zgodne z art. 3 Konwencji Rzymskiej, a więc także tych wyjątków:

a) że według polskich przepisów emerytalnych zaopatrzenie emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych b. państwa austrjackiego jest wypłacane w kwotach, wynoszących 75% zaopatrzeń równorzędnych emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych Państwa Polskiego,

b) że spożywanie zaopatrzenia emerytalnego poza granicami Państwa Polskiego jest zależne od uzyskania zezwolenia właściwej władzy naczelnej i Ministerstwa Skarbu.

3) Co się tyczy tak zwanych darów z łaski, wsparć, to te, zgodnie z art. 3 Konwencji Rzymskiej, są wypłacane osobom uprawnionym, które się o to zgłosiły, w wysokości przyznanej przez b. rząd austrjacki, z dodatkami drożyźnianemi, ustanowionemi w Państwie Polskiem, oraz z przeliczeniem koron austrjackich na marki polskie, a tych na walutę złotową.

4) Konwencja Rzymska nie daje więc żadnej podstawy do przyznawania jakichkolwiek nowych korzyści lub uprawnień osobom, o których mowa w punktach 1), 2) i 3).

Wobec tego wszystkie ewentualne prośby emerytów (względnie pozostałych rodzin), którzy już mają wymierzone zaopatrzenie na podstawie ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r., o podwyższenie, względnie sprostowanie wymiaru na podstawie powyższej konwencji, należy pozostawiać bez rozpatrzenia z uwagi na prawomocność wymiaru.

5) Z pośród b. funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych b. państwa austrjackiego, oraz osób po nich pozostałych, mogą na podstawie Konwencji Rzymskiej otrzymać nowe uprawnienia tytułem zaopatrzeń pozaustawowych, t. zw. darów z łaski, tylko te osoby, które do dnia 3 listopada 1918 r. miały przyznane na stałe w b. państwie austrjackiem wsparcia lub dary z łaski, a które to osoby, posiadając obywatelstwo polskie zgodnie z postanowieniami traktatu pokoju w Saint-Germain, mogły były narówni z osobami, o których mowa w puktach 1), 2) i 3) niniejszego okólnika, uprawnienia swe zgłosić i wykorzystać w myśl przepisów Państwa Polskiego, lecz z różnych powodów dotąd uprawnień tych nie wykorzystały.

Należne osobom tym w myśl powyższego zaopatrzenia pozaustawowe (dary z łaski) mogą być przyznane od pierwszego dnia miesiąca, następującego po zgłoszeniu się i udowodnieniu prawa do takiego zaopatrzenia.

Co do wysokości tych pozaustawowych zaopatrzeń (darów z łaski), to zasadniczo mogą być one przyznane do wypłaty tylko pod temi samemi warunkami i z temi samemi zastrzeżeniami, z jakiemi zostały przyznane w b. państwie austrjackiem, oraz w tej samej wysokości, w jakiej tam zostały przyznane, wraz z dodatkami drożyźnianemi, ustanowionemi dla tych darów w Państwie Polskiem, tudzież z zastosowaniem przeliczenia koron austrjackich na marki polskie a tych na walutę złotową.

6) W myśl art. 6 Konwencji Rzymskiej postanowienia jej, a zatem również wyjaśnienia, zawarte w niniejszym okólniku, mają analogiczne zastosowanie do zaopatrzeń pensyjnych, odpraw na wypadek powtórnego zamążpójścia, oraz pośmiertnego wdów i sierot po funkcjonarjuszach państwowych i zawodowych wojskowych b. państwa austrjackiego.

7) Uprawnienia, wynikające z Konwencji Rzymskiej, określone powyżej w punkcie 5), mogą być przyznawane w drodze ustawy z 11 grudnia 1924 r. o pozaustawowych zaopatrzeniach jedynie na skutek podań należycie udokumentowanych, po uprzedniem sprawdzeniu, że nie zaszły okoliczności, powodujące wygaśnięcie lub zawieszenie pobierania zaopatrzenia przez interesowaną osobę.

8) Ministerstwo Skarbu prosi pozatem o uzgadnianie z niem projektu każdego ostatecznego załatwienia w sprawach wątpliwych, wynikających z Konwencji Rzymskiej.

9) Wypłaty zaopatrzeń, przyznanych ewentualnie na podstawie Konwencji Rzymskiej, dokonywać będzie wyłącznie Izba Skarbowa we Lwowie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Jan Około-Kułak.*

426.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 lipca 1930 r.

L. D. I. 6529/5/30

w sprawie wypłaty emerytom części zaległego dodatku mieszkaniowego za rok 1928.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu, Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej i wszystkich Ministerstw

w/m.

Emeryci państwowi, zatrudnieni w charakterze urzędników prowizorycznych i pracowników

kontraktowych w urzędach i przedsiębiorstwach oraz monopolach państwowych otrzymali z tychże instytucyj na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 90) przysługującego im 1/3 część zaległego za rok 1928 dodatku mieszkaniowego. Izby Skarbowe, wypłacające uposażenie emerytalne wypłaciły tym emerytom równocześnie 1/3 część wspomnianego dodatku — jako emerytom państwowym.

W myśl artykułu 3 powołanej powyżej ustawy z dnia 26 lutego 1930 o wypłacie części zaległego dodatku mieszkaniowego za rok 1928, funkcjonarjusze państwowi w służbie czynnej i emeryci państwowi mogą pobrać tylko jeden dodatek, a w razie, gdyby przysługiwało im prawo do tego dodatku tak z tytułu służby czynnej w dniu 1 marca 1930 r. jak również z tytułu pobierania zaopatrzenia emerytalnego — mają oni prawo wyboru.

Izby Skarbowe wypłaciły powyższy dodatek wskutek braku ewidencji emerytów, zatrudnionych w urzędach oraz przedsiębiorstwach i monopolach państwowych w charakterze urzędników prowizorycznych, względnie pracowników kontraktowych.

Celem zapobieżenia na przyszłość wypłacaniu tym emerytom zaległego dodatku dwukrotnie oraz celem uregulowania dokonanej podwójnej wypłaty tym samym osobom 1/3 części dodatku — Ministerstwo Skarbu uprasza o wydanie zarządzenia wszystkim podległym urzędom i przedsiębiorstwom państwowym, aby zawiadomiły właściwe Izby Skarbowe o zatrudnieniu w danym urzędzie emerytów państwowych, przyczem należałoby zaznaczyć, czy emerytom tym wypłacono i w jakiej wysokości powyższy zaległy dodatek mieszkaniowy, oraz od jakiego czasu emeryci ci są zatrudnieni.

Powyższe dotyczy również emerytów państwowych zatrudnionych we władzach centralnych.

Wykazy emerytów zajętych we władzach i urzędach należy kierować do tych Izb Skarbowych, z których poszczególni emeryci otrzymują uposażenie emerytalne.

(—) *Starzyński*
Podsekretarz Stanu.

Renty inwalidzkie.

427.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ I MINISTRA SKARBU

z dnia 5 lipca 1930 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzeń wykonawczych do ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć względnie zaginięcie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), zmienionej ustawami: z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 608), z dnia 12 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 223), z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 209), rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 475) i z dnia 7 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 798) oraz ustawą z dnia 7 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 145 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 stycznia 1923 r. do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć. względnie zaginięcie znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 132) otrzymuje brzmienie następujące:

„Okoliczność z art. 5 ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. lit. f stwierdza odnośna władza skarbowa z urzędu. O zawieszeniu lub obniżeniu zaopatrzenia z powodu tej okoliczności zawiadamia władza skarbowa osobę zainteresowaną.

Zawieszenie lub obniżenie zaopatrzenia pieniężnego rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po doręczeniu osobie zainteresowanej odnośnego zawiadomienia, wznowienie wypłaty zaopatrzenia lub podwyższenie obniżonego zaopatrzenia rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po zmianie warunków uzasadniającej wznowienie wypłat lub podwyższenie obniżonego zaopatrzenia".

§ 2. Uchyla się punkt 5 § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 10, poz. 69).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym trzeciego miesiąca następującego po ogłoszeniu.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *A. Prystor.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1930 r. Nr. 53, poz. 445).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 53.

Zarząd Kasy Pogrzebowej Pracowników Skarbowych zawiadamia, iż dnia 26 maja 1930 r. wykreślono z powodu niepłacenia składek następujących członków: 1) Skowrońskiego Mikołaja, 2) Platonofą Natalję, 3) Charkowskiego Antoniego,

4) Kruszewskiego Mikołaja, 5) Jankowskiego Ignacego, 6) Jamiołkowską Marję, 7) Szteligę Marcina, 8) Skibniewskiego Władysława, 9) Krzyszkowskiego Wiktora, 10) Nowosielskiego Witolda, 11) Wernera Seweryna, 12) Wernerową Leontynę, 13) Borowicza Antoniego, 14) Gogolewskiego Jana, 15) Gogolewską Ksawerę, 16) Firkowskiego Stanisława, 17) Kosmulskiego Romana, 18) Salatę Józefa, 19) Jackiewiczową Marję, 20) Pomykalskiego Klemensa, 21) Pomykalską Annę, 22) Garmata Jerzego, 23) Garmat Wandę, 24) Zielińskiego Antoniego, 25) Medyńską Zofję, 26) Szczubełek Stanisława, 27) Szczubełek Agnieszkę, 28) Nowaczyńskiego Bolesława, 29) Wachhausen Daniela, 30) Wachhausen Halinę, 31) Cegielską Wandę, 32) Chwalibóg Zygmunta, 33) Chwalibóg Marję, 34) Orłowskiego Edmunda, 35) Orłowską Marję, 36) Fałata Stanisława, 37) Podczaskiego Tomasza, 38) Podczaską Julję, 39) Zwierowicza Wincentego, 40) Jurewicza Walerjana, 41) Krajewskiego Antoniego, 42) Sienko Piotra, 43) Czarnotę Franciszka, 44) Morawskiego Henryka, 45) Morawskiego Ignacego, 46) Mayer Emila, 47) Sidorowicza Konstantego, 48) Błażka Adolfa, 49) Wierzbowskiego Konstantego, 50) Petza Józefa, 51) Bieńkowskiego Bolesława, 52) Morawskiego Edwarda, 53) Morawską Anielę, 54) Lewandowskiego Jana, 55) Danielewiczównę Janinę, 56) Zaniewskiego Stanisława, 57) Kitzmana Michała, 58) Kitzmanównę Annę, 59) Krzesińskiego Władysława, 60) Krzesińską Karolinę, 61) Nawłoka Piotra, 62) Stolarza Stanisława, 63) Kuźmińskiego Franciszka, 64) Dominikowskiego Antoniego, 65) Ulaczyka Stanisława, 66) Stupniewskiego Stanisława, 67) Szuberta Adolfa, 68) Kobierzycką Marję, 69) Bieleckiego Józefata, 70) Kocko Władysława, 71) Przeniewskiego Romana, 72) Popławskiego Władysława, 73) Jędrzejewskiego Stanisława, 74) Wize Jana, 75) Błaszka Benedykta, 76) Stępienia Teofila, 77) Janowskiego Bronisława, 78) Bajtlin Franciszka, 79) Czerniakowską Stanisławę, 80) Bugała Jana, 81) Czapanowskiego Aleksandra, 82) Dominiaka Tomasza, 83) Rekowskiego Piotra, 84) Krafta Leona, 85) Gotl Leona, 86) Willmę Alojzego, 87) Tychowskiego Eugenjusza, 88) Machalskiego Marjana, 89) Kranciszewskiego Juljana, 90) Czarnowskiego Hieronima, 91) Kociużelskiego Huberta, 92) Bucholcównę Helenę, 93) Jelewskiego Aleksandra, 94) Bednarskiego Jana, 95) Bednarską Marję, 96) Durzak Marję, 97) Mrugalskiego Jana, 98) Mrugalską Zofję, 99) Brożowskiego Juljana, 100) Brożowską Weronikę, 101) Brożowskiego Józefa, 102) Brzozowską Franciszkę, 103) Nagajskiego Bronisława, 104) Kulaszewskiego Józefa, 105) Wróbla Władysława, 106) Jakubowskiego Zygmunta, 107) Łabudę Józefa, 108) Zająca Florjana, 109) Krause Stefana, 110) Kryglera Stanisława, 111) Kapłańskiego Bolesława, 112) Kosmulską Helenę, 113) Szulc Władysława, 114) Szulc Helenę, 115) Szulc Anielę, 116) Penkalę Gabryela, 117) Krokowskiego Henryka, 118) Łukaszewicza Władysława, 119) Pęczaka Stefana, 120) Zyneka Stefana, 121) Maciejewską Walerję, 122) Postawę Józefa, 123) Bagiuską Marję, 124) Kolatę Stefana, 125) Hankiewicza Leona, 126) Hankiewicza Teofila, 127) Buderacką Helenę, 128) Banarowską Stanisławę, 129) Święcickiego Antoniego, 130) Kreftową Otylję, 131) Zarzeckiego Tadeusza, 132) Kucharskiego Olgierda, 133) Otto Antoniego, 134) Korpata Tomasza, 135) Sokołowskiego Tadeusza, 136) Kontryma Zygmunta i 137) Łazowskiego Edmunda.

Zarząd Kasy.